

A LUI IACOV
CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP I

Iacov, al lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri celor ce-s în rășchirare, să să bucu-re! Toată bucuria socotiț, frații miei, cînd la multe fealiuri de dodeiale veț cădea, Știind că ispita credinței voastre lucrează îngăduială. Iară îngăduiala lucru deplin să aibă, ca să fiț deplini și întregi, întru nici una lipsindu-vă. Iară de să lipsește cineva dentru voi de înțelepciune, ceară de la Dumnezeu, Cel ce dă tuturor destul și nu înfruntează, și să va da lui. Și ceară cu credință, nemică îndoindu-se, pentru că cela ce să îndoiaște asemănă-să cu valul mării, ce să poartă de vînt și să aruncă. Pentru că nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Domnul. Bărbatul îndoit la suflet neașăzat e întru toate săile lui. Iară laude-se fratele cel smerit întru înălțimea lui, Iară cel bogat, întru merenia lui, că ca o floare a ierbii să va otreace. Pentru că au răsărit soarele împreună cu zăduful și au uscat iarba și loarea lui au căzut și bunăcuviința obrazului lui au perit; așa și cel bogat întru călătoriile lui se va veșteji. Fericit bărbatul carele abdă dodeială, căci lămurit făcîndu-se, ia-va cununa vieții, carea au făgăduit Domnul celor ce iubesc pre El. Nimeni, dodeidu-să, să zică că „de la Dumnezeu mă odeiesc”; pentru că Dumnezeu neispititoriu este de reale și pre nimenea El nu ispiteaște. Iară fieștecarele să ispiteaște de a sa pohtă răgîndu-să și înșălîndu-se. Apoi, pohta sămisind, naște păcat; iară păcatul săvîr-

16 şindu-să, naşte moarte. Nu răţăci-reţ,
 17 fraţii miei iubiţi. Toată darea bună şi tot
 darul deplin de sus iaste pogorîndu-să, de la
 Părintele luminelor, lângă Carele nu iaste
 primenire, au umbrare de schimbare.
 18 Vrînd, ne-au născut pre noi, cu cuvîntul
 adevărului, ca să fim noi o începătură oare-
 19 carea a zidirilor Lui. Deci, fraţii miei iu-
 biţi, fie tot omul ager a auzi şi tîrziu a grăi,
 20 zăbavnic spre mînie. Pentru că urgia bărbatului
 dreptatea lui Dumnezeu nu lucrează.
 21 Pentru aceea, lepădînd toată pîngăriciunea
 şi prisosirea de răutate, cu lineşte priimit
 pre cel denlăuntru răsădit cuvînt, pre cela
 ce poate să mîntuiască sufletele voastre.
 22 Şi vă faceţi făcători cuvîntului, şi nu numai
 23 ascultători, prelăstîndu-vă pre voi. Că
 oricine iaste ascultătoriu cuvîntului, şi nu
 făcătoriu, acesta să asemănă cu bărbatul
 ce socoteşte obrazul naşterii lui într-o
 24 oglindă; Pentru că socoti pre el şi să
 25 duse şi îndată uită în ce fealiu era. Iară
 cela ce să va pleca la leagea cea deplină a
 volniciei şi rămîne, acesta, neascultătoriu ui-
 26 tării făcîndu-se, ce făcătoriu de lucru, ace-
 sta fericit întru facerea lui va fi. Oricine
 întru voi i să va părea că e prea credincios,
 neînfrînînd limba lui, ce înşelînd inima lui,
 27 acestuia în deşărt e credinţa. Credinţa
 curată şi nepîngărită lângă Dumnezeu şi
 Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci
 şi pre văduve întru necazul lor; nespurcat
 pre el a să păzi de lume.

CAP II

1 **F**raţii miei, nu întru făţării aveţi
 credinţa Domnului nostru Iisus
 2 Hristos al slăvii. Pentru că, de
 va intra întru adunarea voastră
 bărbat cu ineale de aur, cu haină
 luminoasă, şi va intra şi sărac cu proaste
 3 haine. Şi veţi căuta pre cela ce poartă
 haina cea luminoasă şi veţi zice lui: „Tu
 şăzi aicea bine!“, şi săracului veţi zice: „Tu
 4 stăi acolo!“, au „Şăzi aicea supt razimul
 picioarelor mele!“, Şi n-aţi chibzuit
 întru voi şi v-aţi făcut judecători de gînduri
 5 reale? Auziţi, fraţilor miei iubiţi, au nu
 Dumnezeu au ales pre săracii lumii aceştii
 bogaţi în credinţă şi moştenitori împără-
 6 Ńiei carea o au făgăduit celor ce iubesc
 pre El? Iară voi aţi necinstit pre sărac!
 Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei trag pre
 7 voi la judecăţi? Au nu ei hulesc numele
 8 cel bun, cel ce s-au chemat spre voi? Iară
 de faceţi leage împăratească după Scrip-
 9 tură: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
 tine“, bine faceţi. Iară de faceţi făţarie,
 păcat faceţi, mustîrîndu-vă de leage ca nişte
 10 călcători de leage. Că cine va păzi toată
 leagea şi va greşi întru una, făcutu-s-au tutu-

ror vinovat. Pentru că Cela ce au zis: 11
 „Nu preacurvi“ zise şi: „Nu omorî“. Şi de
 nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai
 călcătoriu de leage. Aşa grăiţi şi aşa fa- 12
 ceţi, ca pren leagea volniciei vrînd să vă
 judecaţi: Pentru că judecata e fără de 13
 milă la cela ce n-au făcut milă; şi să prea
 laudă mila asupra judecăţii. Ce folos e, 14
 fraţii miei, de va zice neştine că are credinţă,
 iară fapte nu are? Au poate credinţa să-l
 mîntuiască pre el? Iară de va fi fratele 15
 sau sora goli şi lipsiţi de cea de toate zilele
 hrană. Şi de va zice oarecarele dentru 16
 voi lor: „Păsaţi cu pace, încălziţi-vă şi vă
 săturaţi“ şi nu veţi da lor ceale ce li-e de
 treaba trupului, ce folos e? Aşa şi cre- 17
 dinţa: de nu va avea fapte, moartă iaste la
 sineşi. Ce va zice cinevaş: „Tu credinţă 18
 ai, şi eu fapte am; arată-m credinţa ta dentru
 faptele tale şi eu voi arăta ţie den faptele
 19 mele credinţa mea“. Tu crezi că Dum-
 nezău unul iaste? Bine faci; şi dracii cred şi
 să cutremură. Iară vei să ştii, o, omule 20
 deşarte, că credinţa fără de fapte moartă
 iaste? Avraam, părintele nostru, au nu 21
 den fapte s-au îndereptat, aducînd pre Isaac,
 fiiul lui, la jîrtăvnic? Vezi că credinţa 22
 împreună-ajutorii lucrurilor lui şi den lu-
 cruri credinţa s-au plinit? Şi să săvirşi 23
 Scriptura, carea zicea: „Şi crezu Avraam
 lui Dumnezeu şi să socoti lui întru dreptate“
 şi „priaten lui Dumnezeu“ se-au chemat.
 24 Vedeţi drept aceea că din fapte să îndirep-
 tează omul, şi nu den credinţă numai?
 25 Aşijderea şi Raav curva, au nu den fapte s-au
 îndireptat, priimind iscoadele şi pre altă
 26 cale scoţîndu-i? Pentru că, în ce chip tru-
 pul fără duh mort iaste, aşa şi credinţa fără
 de fapte moartă iaste.

CAP III

1 **N**u fiţi mulţi dascali, fraţii miei, şti-
 ind că mai mare judecată vom lua.
 2 Pentru că multe greşim toţi. Carele
 cu cuvîntul nu greşaşte, acesta e
 deplin bărbat, puternic ca să în-
 3 frîneaze şi tot trupul. Şi iată că şi cailor
 frînile în gură le punem, ca să să pleace ei
 4 noao, şi tot trupul lor întoarcem. Iată şi co-
 rabiile, fiind aşa mari şi de iuţi vînturi mînîn-
 du-se, să mută de o prea mică cîrmă, oriunde
 va pornirea celui ce o îndireptează. Aşa 5
 şi limba, mică parte iaste, şi mari să laudă.
 Iată puţin foc, cît de mare materie aprinde!
 6 Şi limba—focul, podoaba nedireptăţii; aşa,
 limba să află întru mădulările noastre, ceaea
 ce spurcă tot trupul şi arde roata naşterii şi
 care să arde de gheena. Pentru că toată firea 7
 fiarălor şi a pasărilor şi a jîganiilor şi a celor
 den mare să domoleaşte şi s-au domolit cu

8 firea omenească; Iară limba nimenea nu
 poate den oameni a o domoli, că iaste neo-
 9 prit rău, plină de otravă omoritoare. Cu
 ea binecuvîntăm pre Dumnezău și Părintele
 și cu ea bleastăăm pre oameni, pre cei ce
 după asămănarea lui Dumnezău s-au făcut.
 10 Dintre aceaeaș gură iase blagoslovenia și
 blestemul! Nu trebuie, frații miei, aceastea
 11 așa să fie! Au doară izvorul dentr-aceaeaș
 12 gaură izvoraște dulcele și amarul? Au
 doară poate, frații miei, smochinul masline
 să facă, sau via smochine? Așa nici un izvor
 13 va face apa sărată sau dulce. Cine e înțe-
 lept și știutoriu întru voi? Arate de viața cea
 bună faptele lui, cu liniștea înțelepciunii!
 14 Iară de aveți rîvnire amară și prigoană în-
 tru inema voastră, nu vă lăudați, nici nu
 15 mințiți asupra adevărului. Nu iaste
 aceasta înțelepciune care să pogoră de sus,
 ce pămintească, sufletească, drăcească.
 16 Pentru că unde e rîvnire și prigonire, acolo
 17 e neașzare și tot lucrul defăimat. Iară
 înțelepciunea cea de sus, înțiu, iaste curată,
 apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică,
 18 plină de milă și de roade bune, neîndoită
 cu gîndul și nefățarnică. Iară roada
 dreptății cu pace să samănă celora ce fac
 pace.

CAP IV

1 **I**e unde sînt războaiele și sfăzile în-
 tru voi? Au nu de aicea, den dezmier-
 2 dăciunile voastre, carele să oștescu
 întru mădulările voastre? Poh-
 tiți, și nu aveți; omoriți și rîvniți,
 și nu puteți să nemiți; vă sfădiți și dați
 războiu; iară nu aveți, pentru aceasta căci
 3 nu cereți voi. Cereți, și nu luați, căci
 rău cereți, ca întru dezmierdăciunile
 4 voastre să cheltuiți. Precurvarilor și pre-
 curvelor, au nu știți că priiteșugul lumii
 vrajbă lui Dumnezău iaste? Deci oricarele
 va vrea să fie priaten lumii vrăjmașu lui
 5 Dumnezău să face. Au vă să pare că în
 deșert grăiaște Scriptura? Spre zavistie poh-
 teaște Duhul carele au lăcuit întru noi.
 6 Iară mai mare dar dă. Pentru aceaea zice:
 „Dumnezău celor mîndri la stă împotrivă,
 7 iară celor smeriți le dă dar“. Supuneți-vă
 drept aceaea lui Dumnezău, stați împotriva
 8 diavolului, și va fugi de la voi. Apropiati-vă
 la Dumnezău și Să va apropia cătră voi.
 Curățiți mîinile, păcătoșii, și curățiți inimile,
 9 cei îndoiti la suflet! Dosădiți-vă și
 plîngeți și jeliți! Rîsul vostru spre jale să
 să întoarcă, și bucuria spre posomorîre.
 10 Smeriți-vă înaintea Domnului și va înălța
 11 pre voi. Nu clevetiți unul pre altul, frați-
 lor! Cela ce clevetește pre fratele lui și
 judecă pre fratele lui clevetește legea și ju-
 decă legea. Ce, de judeci legea, nu ești făcă-
 12 toriu de lege, ce judecătoriu. Unul

iaste puitoriul de lege: Cela ce poate să
 mîntuiască și să piarză. Tu cine ești, carele
 judeci pre celalalt? Iani acum ceia ce zic: 13
 „Astăzi și mîine vom merge în cea cetate
 și vom face acolo un an și vom neguțitori
 și vom dobîndi“. Carii nu știți cea de 14
 mîine ce va fi! Căci care e viața voastră?
 Că abur iaste, carele întru puțin să arată și
 apoi piare. În loc de a zice voi: „De va 15
 vrea Domnul și vom trăi, și vom face aceasta
 au aceaea“. Iară acum vă lăudați întru 16
 mîndriile voastre! Toată lauda ca aceasta
 rea iaste. La cela ce știe a face binele și 17
 nu-l face, păcat iaste lui.

CAP V

eniți acum, cei bogați, plîngeți 1
 vătîndu-vă spre dosăzile voastre
 ceale viitoare spre voi! Avuția 2
 voastră au putrezit și hainile
 voastre mîncate de molii fură.
 Aurul vostru și argintul s-au ruginit, și rugina 3
 lor întru mărturie voao va fi și va mîncă
 trupurile voastre, ca focul! Ați strînsu co- 4
 moară în zilele ceale de apoi! Iată, plata
 lucrătorilor celor ce au săcerat țarinile 5
 voastre, cel lipsit de la voi, strigă; și chiotele
 celora ce au săcerat în urechile Domnului 6
 Savaoth au intrat. Desfătatu-v-ați pre
 pămînt și v-ați răsfățat, hrănit-ați inimile 7
 voastre ca în ziua jungherii. Ați osîndit,
 ați omorît pre cel drept; nu să pune împo- 8
 triva voastră. Îndelungați dară cu mînia,
 fraților, pînă la venirea Domnului. Iată,
 lucrătoriu pămîntului așteaptă pre cea 9
 cinstită roadă a pămîntului, Mult îngădu-
 ind pentru ea, pînă cînd va priimi ploaie 10
 timpurie și tîrzie. Răbdați și voi, întăriți
 inimile voastre, că venirea Domnului s-au 11
 apropiat. Nu suspinați unul asupra altuia,
 fraților, ca să nu vă judecați: iată, Judecă- 12
 toriu înaintea ușilor stă. Luați pildă a
 patimei reale, frații miei, și a îndelungatei 13
 răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele
 Domnului. Iată, ferim pre ceia ce rabdă. 14
 Răbdarea lui Iov auzit și săvîrșitul
 Domnului auzit, căci mult milostiv iaste 15
 Domnul și îndurătoriu. Și mai nainte de
 toate, frații miei, nu vă jurați nice pre ceriu,
 nice pre pămînt, nice pre alt orice jurămînt.
 Ce fie voao „Așa“ așa și „Nu“ nu, ca nu în
 fățarnicie să cădeți. De pătimeaște rău 16
 neștine întru voi, roage-să. Veseleaște-să
 cineva? Cînte! Boleaște cineva întru voi?
 Cheame pre preoții besearicii și să roage
 pentru el, ungîndu-l pre el cu untdelemn,
 întru numele Domnului. Și ruga credinței 17
 va mîntui pre cel bolnav și-l va scula pre
 el Domnul; macară și păcate de va fi
 făcut, ierta-se-vor lui. Ispovediți-vă unul 18

altuia păcatele și vă rugați unul pentru
17 alalt, ca să vă vindecați; mult poate rugăciu-
nea dreptului făcîndu-să. Ilie om era
aseamene pătimatoriu cu noi; și cu rugăciu-
ne s-au rugat ca să nu ploao, și n-au plouat
18 pre pămînt trei ani și 6 luni. Și iarăș au
făcut rugăciune, și ceriul ploaie au dat și
19 pămîntul au odrăslit roada lui. Fraților,
de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr
20 și-l va întoarce cineva pre el, Să știe
că cela ce întoarce pre păcătos den
rătăcirea căii lui, va mîntui
suflet den moarte și va
acoperi mulțime
de păcate.

